

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

23 ΜΑΐΟΥ 1979

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΑΛΟΥ 20

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

» 236.206

Έμβασμα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεσσαλονίκη

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Χρονογράφημα

ΔΙΑΤΗΡΗΣΤΕ ΤΟ ΦΩΣ!

Τού κ. Γ. Χατζηναστασίου

Τὰ «Τριγλιανά Νέα», δὲν ἀποτελοῦν «καὶ ποιοῖο» δημοσιογραφικὸ δργανοῦ. Ἀλλὰ Ἐθνικὴ καὶ ιστορικὴ προσφορά. Θὰ προσληθεῖ, ἵστως, σ' αὐτὸν καὶ ἡ ἀντίρρησις: «Πολλὰ μᾶς τα... λέει!» Ἐνα τετρασέλιδο, μερικῶν κατοίκων κάποιου ἀρμπαγιένου χωριοῦ, σκορπισμένων στὰ πλάτη του πλανήτη μας, πῶς... πῶς... πάρειν: θέσι τέτοιας προσφορᾶς;

Βέβαια, χαμένη, πρὸς τὸ παρόν, η πραγματικὴ Τριγλιανά. Σκορπισμένοι, ἐπίσης, καὶ οἱ μετρημένες στὰ δάχτυλα τοῦ ἔνδος χειροῦ, λίγες χιλιάδες κατοίκοι τῆς. Ἀλλά, ἀκριθῶς γι' αὐτὸν διεπροσδίλει πολυτιμώτερη ἡ ἀπόστολή τῶν «Τριγλιανῶν Νέων». Ἀφοῦ καθέ του τετρασέλιδο συγκεντρώνει τὸ δέλμα, τὴ σκέψη, τὴ θύμηση, τὰ ξεφισμένα δνειρά, τὸ πόνο, τὴν ἀγάπη, τὴν νοσταλγία, τὴν ἀπομακρυσμένην συγγένεια, τὴν ἀπλησίαν της ιστορικής καταγωγῆς τῶν χιλιάδων αὐτῶν ὑπάρξεων, ποὺ προέρχονται ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὑπέροχη πολύγνη τῆς Πρωτοτίδαις.

Καὶ ὅχι μονάχα αὐτό.

ΡΕΠΟΡΤΑΣ ΑΠΟ ΕΚΔΡΟΜΗ

Τὸ παράρτημα Συλλόγου Τριγλιανών προγραμμάτης ἐκδρομῆς εἰς Βουλγαρία - Ρουμανία στὸ 24 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου.

Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδίου ἐπεκράτησε ἀπόλυτη τάξις καὶ εὐγενής ἀμύλα μεταξύ τῶν ταξιδιωτῶν.

Ἄξιζει γά σημειωθεῖ δι τὸ δέκατο τὸ φολικούντο μπαλέτο τῆς Ρουμανίας στὸ Μπρασόφ, μὲ τοὺς τοπικές ἐνδυμασίες καὶ τοὺς τοπικοὺς χορούς.

Ἡ διαδρομὴ Ρουμανίας - Βουλγαρίας ἦταν πανόραμα, εἶδαμε δὲ τὰ παράλια τῆς Βουλγαρίας μὲ τὴν Μαύρη θάλασσα καὶ τὰ τουριστικά τῆς Βάρνας μὲ τὴν χρυσή ἄμμο.

Οἱ Σύλλογος θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του γά εὐχαριστήσῃ τὸν Ιερέα Γιαννόπουλον, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κύριον Ιωάννην Δελήπατσην, καὶ τὸν δάσκαλον κύριον Πανούσην, γιὰ τὴν εὐγενήν των προσφορῶν εἰς τὸν Σύλλογον καὶ εἰς δὲλους τοὺς ἐκδρομεῖς.

Ἐπίσης θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του γά εὐχαριστήσῃ τὸν πράκτορα κύριον Ιωάννην Ἀδαμίδην, γιὰ τὴν εὐγενήν προσφοράν του γά μᾶς γλεντήσει δὲλους τοὺς ἐκδρομεῖς τῆς Ρουμανίας - Βουλγαρίας εἰς τὸ κέντρον Δελφίνια στὴν Θεσσαλία.

Τὸ γλεντόν εἰχε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ δηλοὶ μᾶς μείναμε εὐχαριστημένοι. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε διαιτήσεων λεωφορείων, γιὰ τὴν ἀδημογένη ἐπιτυχίαν της συγκράτησης.

Τὸν εἰκόνα τοῦ Σύλλογου μετέβαλε στὸν Σύλλογο Τριγλιανών.

Η Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας

Στὶς 8 Ἀπριλίου πραγματοποιήθηκε στὴ Σχολὴ «Παστέρ» τοῦ συμπατριώτη μας κ. Ιωράνη Στεργίου, ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας μὲ κύρια θέματα: Ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Σύμβουλου, κρίσεις καὶ προτάσεις τῶν μελών καὶ ἔκλογη νέου Διοικητικοῦ Σύμβουλου.

Καὶ ὅχι μονάχα τοῦτο.

Δάκρυ, συγκίνησις, λαχτάρα, συναγερμὸς ἀνείστωτων αἰσθημάτων, συγκλονίζουν πολλοὺς μὲ τὸ διάβασμα αὐτῆς τῆς ἐφημερίδας. Καὶ πιὸ ἔντονα, τοὺς ποὺ ζεμαντούμενοὺς ἀπ' τὰ ἄγια Ελληνικὰ κώματα.

Καὶ ὅχι μονάχα τοῦτο.

Μὰ τὰ «Τριγλιανά Νέα», συγκροτοῦν τὴν ἱερή τοπική ιστορία ἑγέρης Μικρασιατικοῦ μεγαλοχωριοῦ. Ἀγοιχτὸ διδύλιο, ποὺ διαπέρας θάτο παραδώσει κληρονομιά στὸ παιδί του, γιὰ γά μάθει καὶ γὰ περιφρανεύεται γιὰ τὴν καταγωγὴ του. Μ' αὐτὸν τὸ... χωριό, ἔσχατο παγκόσμιας μορφῆς προσωπικότητες, ποὺ δὲν ἥρθε, δένθαι, ἡ ώρα νὰ τὰ... πω, ἀλλὰ ποὺ πολύμορφοι φύλοι λόγοι, μικροί, χαντάκωντας τὴ φήμη τους. Μὰ καὶ ποὺ ἀποτελεῖ κοινὸν χρέος νὰ σημανθεῖ συγγαρεμός, γιὰ γά πάρουν τὴν ὑπεράξια τοποθετησί τους. Καὶ διαστήσεις ἀπὸ τὸν Σύμβουλον μας να είναι εἰναιά νέων μενούντων παραπομπής τους.

Ἀλλὰ τὸ δύο τοῦ ἀπὸ λόγο δημοσιογραφικοῦ δργανοῦ, ἀποτελεῖ καὶ πηγὴ ιστορική. Χώρους μὲ παρελθόντων χιλιάδων χρόνων. Ιστορία πλημμυρισμένη ἀπὸ μεγαλειό. Καὶ σ' αὐτὰ ἐπάνω τὰ πανάρχαια, μὰ καὶ στὸ νεύτερα περιστατικό του, θὰ σκύψει διελεγμένης τοῦ Σύμβουλου τοῦ πρωτοφανῆς καὶ αὐτὸν τὸν Σύμβουλον μας νὰ μετέχουν σ' δὲλες τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐπειταίματος τοῦ Συλλόγου μας.

Ἀμέσως δι πρόεδρος τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Σύμβουλου κ. Νικόλαος Μπόλικας εὐχαριστήσεις δέλους τοὺς παρευρισκομένους καὶ δέλους τοὺς ἀπανταχοῖς Τριγλιανούς γιὰ τὴν συμμετοχήν τους στὸν Σύμβουλον μας.

Τὸ παρελθόν, δημος, ἀντεῖται ἀπὸ τὶς πηγές του. Γάλλη τὴν νεώτερη ιστορία τῆς Τριγλιανοῦς καὶ καταλήξεις πηγές, εὐτυχῶς, καὶ ἀπεριόριστες εἰναι καὶ σὲ ἀξιόλογα διστάντανη δραστηριότητα. Γιατὶ δὲ πάροχου, ἀκόμα, στὴ γῆνη ζωῆ, Τριγλιανοῦ, ποὺ πρωτεύειν τὸν διπλούν τὸν ήπιον στὰ χώματα της. Καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ ἀποτελέσουν, ἀπὸ πρώτο χέρι, τοὺς συγγραφεῖς τῆς πολύτιμης ιστορίας τοῦ ἀσύρκιτου τόπου.

Δικαιολογητικὸ ποὺ οἱ σελίδες τῶν «Τριγλιανῶν Νέων», ἀνάγκη κατέμεστες ἀπὸ γεγονότα ιστορικά, ἀνέκδοτα, ἥθη, συνήθειες, ἐκδηλώσεις καὶ δητίσεις τοῦς τούς τοῦς παρευρισκομένους καὶ δέλους τοὺς ἀπανταχοῖς τοῦ Συλλόγου, καὶ ἔκπτυξεν τὴν συγκίνησην ἀναφέρθηκε ἐν δηλίγοντας τὸν Σύμβουλον μας δὲλες τὶς πηγές εἰναι συμβούλιο ίκανον γὰ συνεχεῖσεις τὸν μελέτην στὸν Σύμβουλον μας.

Τὸ παρελθόν, δημος, ἀντεῖται ἀπὸ τὶς πηγές του. Γάλλη τὴν νεώτερη ιστορία τῆς Τριγλιανοῦς καὶ καταλήξεις πηγές, εὐτυχῶς, καὶ ἀπεριόριστες εἰναι καὶ σὲ ἀξιόλογα διστάντανη δραστηριότητα. Γιατὶ δὲ πάροχου, ἀκόμα, στὴ γῆνη ζωῆ, Τριγλιανοῦ, ποὺ πρωτεύειν τὸν διπλούν τὸν ήπιον στὰ χώματα της. Καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ ἀποτελέσουν, ἀπὸ πρώτο χέρι, τοὺς συγγραφεῖς τῆς πολύτιμης ιστορίας τοῦ ἀσύρκιτου τόπου.

Οἱ Σύλλογος θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του γά εὐχαριστήσῃ τὸν Ιερέα Γιαννόπουλον, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κύριον Ιωάννην Δελήπατσην, καὶ τὸν δάσκαλον κύριον Πανούσην, γιὰ τὴν εὐγενήν προσφοράν του γά μᾶς γλεντήσει δὲλους τοὺς ἐκδρομεῖς τῆς Ρουμανίας - Βουλγαρίας εἰς τὸ κέντρον Δελφίνια στὴν Θεσσαλία.

Τὸ γλεντόν εἰχε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ δηλοὶ μᾶς μείναμε εὐχαριστημένοι. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε διαιτήσεων λεωφορείων, γιὰ τὴν ἀδημογένη ἐπιτυχίαν της συγκράτησης.

Τὸν εἰκόνα τοῦ Σύλλογου μετέβαλε στὸν Σύλλογο Τριγλιανών.

Διατί θὰ δυνατὸ σύντομος καὶ θὰ ἀναφέρθω εἰς τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως κατὰ τὴν διετίαν ἀπὸ τὸν Μάρτιον 1977 μέχρι τὸν Μάρτιον τοῦ 1979.

Καὶ ὅχι μονάχα τοῦτο.

διασφαρικὸ Σύλλογον Ν. Τριγλιανοῦ.

10) Τι

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Οι μπαρμπέρηδες της παλ. Τρίγλιας

Έκεινη τήν έποχή, οι μπαρμπέρηδες (κουρείς) ήταν και δύοτογιστροί. Ο Γιάνης Χατζουδίδης, ο Αναστάσης Μπόλκας, ο Κουμπετζής και πολλοί άλλοι μπαρμπέρηδες έγγαλαν και δύντα κυρίως όμως ο Αναστάσης Μπόλκας, ήτο από τους πιο έπιτηγδιους στήν έξαγωγή δυοτογιστρού. Τόν καιρό έκεινο, δύος ο κόσμος πήγαινε στους μπαρμπέρηδες για ξύρισμα, γιατί δὲν υπάρχουν σήμερα καλές καθενας ξύρισμα καθενας δύοτογιστρούς.

Άποντας είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τὸ πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

"Ένας μονόλογος τῆς μάννας, τῆς κάθε μάννας στὸ παιδί της:

Έσέγα σέ θεώρησα ένα ζωντανό σύν ήταν (ζωντανή ίπαρξη) και σ' έφερα στόν κόσμο.

Μήνες σέ ζύμωσα μέ το αίρα μου, ένοιωσα ποὺ μεγάλωνες και ζωτάνευες, ένοιωσα τό δάρος σου χαϊδεύοντάς σε, μέρα τή μέρα πέρασαν οι μήνες. Σέ γέννηση μέ πόνους και μέ τή μεγαλύτερη χαρά σέ πήρα στήν άγκαλιά μου. Γιά γά συνηθίσης στή ζωή, γιά γά γίνηγε άνθρωπος, σ' έθεφα μέ τό γάλα μου, νύχτες έβινα στό προστέφαλο σου, μέ τή ζεστασιά τοῦ κορμού μου σέ θέρμανα, μέ στοργή σ' άγκαλιά.

Τά πρώτα δήμιατα, τό πρώτο γέλοιο, τό πρώτο θλέμια, τήν πρώτη λέξη, έγώ σου τάκμισθα. Σέ τραγούδησα τό πρώτο ναγούρισμα, χωρίς άνταπόκρισι, χωρίς συμφέρον άγρά έγω πήρητη σ' άγκαλησα.

Χτένισα τά μαλιά σου, σ' έπλυνα μέ δλη τή λαχτάρα τοῦ είναι μου, σ' έδωσα τά πρώτα μαθήματα τής ζωής, μέ δση έπιτηδειότητα και δινέχω είχα σούρραψα ρούχα και στά φρέσσα μέ χαρά.

Τίς πρώτες λύπες γιά σένα έγώ τίς ένοιωσα. Τά πρώτα κλαψουρίσματα στήν άγκαλιά μου τάπαφες, πρώτη φίλη σου έγώ ήμουνα.

Έλμαι ή Μάνα!!!

Σέ μένο δασίστηκες, δέναν μεγάλωσες κι' έγινες άνδρας, πάλι είχες τήν άγρά μου. Ένοιωσα τήν πρώτη άγρά σου. Αι λύπες σου και δικές μου λύπες, σέ περίμενα στό παράθυρο, ήρθες, σέ προσάντησα. Πάντοτε μέ τά ίδια αισθήματα σ' άγκαλιάσα, περηφανεύθηκα γιά σένα, τιμήθηκα και πήρα δάκρυα.

Έλμαι ή Μάνα!!

Έλμαι δέξια ν' άνταμειφθώ από τόν Θεόν. Έλμαι ή εύτυχα πάνω στή ζωή. Τοῦ καλοῦ και τοῦ ώραίου, τοῦ κακοῦ και τής ζωής μου κάθε έδιλια από μένα τά πήρες. Οπως σέ πρωτοφίλησα, έτοι και σέ πρωτόδειρα. Ή άγρά, η στοργή, τό μισός, η φιλία, δλα αυτά τά συναισθήματα σ' έμενα θά τά δρήξε, δλλοτε πολλά, δλλοτε λίγα. Έγώ μ' αυτά δημιους σέ μεγάλωσα και σ' έθεψα.

Όταν πονέσης έμένα θά φωνάξεις. Έλμαι ή παρηγοριά. Καί νά πεθάνω ή σκέψι μου μένει πίσω. Σέ σκέπτομαι, άνησυχω. Έλμαι τῶν άγωνών τό θαθή πηγάδι. Έλμαι τό κέντρο τοῦ έγνασφέροντος.

"Οσο σπάταλη στά αισθήματα, τόσο και φυλάργυρη. Όταν φαίνωμαι πώς δέν ζηλεύω, τότε ζηλεύω περισσότερο. Ναί, σέ ζη-

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ

Άγαπητοι Πατριώτες,

Έμεις οι ζενητέρεμοι Τριγλιανοί μὲ χαρά διαβάζομε τά «Τριγλιανά Νέα», τά δόπια μὲ τά ώραία δρόμο, χρονογραφήματα, φωτογραφίες και περιγραφές τής ζωῆς τῆς παλαιάς μας πατρίδας κρατοῦ τήν άνωνη στής Τρίγλιας ζωντανή σὲ δόλους μας και μεταδίδει τήν ιστορία και τήν παράδοση τής άγαπητής μας πατρίδας και στήν γεολία μας.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ ίππο, γιὰ γὰ τοῦ θράλη τὸ δόντι. Είχε ένα έργαλείο (έτσι κάπως γυριστό) που δένταν σους έπιανε τὸ δόντι, άμεσως τό πέραν τὸ έξω, πράγμα ποὺ σήμερα και έπιστημονες άδοκα άδυνατούν γὰ κάνουν μᾶλιστα τέτοια έξαγωγή.

Έπι τήν είλαμε πιὸ πάνω οι μπαρμπέρηδες κάνανε και καθήκοντα δυοτογιστρού. Ο πόνος τοῦ δυοτογιστρού θά γνωρίζετε πολλοί, είναι φοβός και τότε δυοτογιστρού δύοτογιστρού, γι' αυτὸν πολλά άτομα, πήγαιναν τὴν νηστία και σήκωναν τὸν Αναστάση ἀπὸ τὸ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τοῦ κ. Χρ. Εύδοκίμου

"Ενα ζευγάρι χελιδόνια διάλεξε άπο χρόνια σάν σικόπεδο για τὸ ξτίσμα τῆς φωληᾶς του τὴν ἀριστερή γυναῖκα του παραβύρου μας στὴν ορειοδυτικὴν πλευρὰ τοῦ σπιτιοῦ. Θὰ πρέπει γιὰ τὴν πολὺ ρομαντικὰ γιὰ νὰ προτιμήσουν τὴν θέση αὐτῆς πού ζέλειε πρὸς τὸ ποταμάκι και τὴν ἀπέναντι πευκόφυτη πλαγιὰ τοῦ δουνοῦ. "Η αἰκόδεσποινα δὲν εἶχε καθόλου τὴν ίδια γνώμη γιατὶ τῆς λέρωναν τὰ τέλαιμα, τὰ παγετούρια, τὸν τούχο και τὴν ποδιά τοῦ παραθύρου. Μ' αὐτὸς, μόλις ἔδαιζαν τὸν "Θεμέλιο λίθο" λίγη λάσπη και μερικά φύγανα, γιὰ ταβανόσκουπα τὰ ἔξαρφάνια. Τὰ χελιδόνια πετούσαν τὸν στὸ ἀγτικρύδο σύρμα καὶ μὲ τὰ φύλακα στοματάκια τους τῆς τάψικλαν τῆς κυρίας ἀπὸ τὴν καλῇ. Τὴν ἀλλήλη μέρα δύμως ξανάρχιζαν τὴν δουλειὰ ἀπὸ τὰ χαράματα γιὰ νὰ δουλέψῃ σὲ λίγα πάλια τὴν ταβανόσκουπα καὶ γιὰ ξανακύνη τὴν κυρία τὸν ἀγαθαλλέμενο ἀπὸ τὰ φύλακα στοματάκια τῶν χελιδονῶν. Στὸ τέλος τὰ ἐπίμονα πουλιά πάντα νικοῦσαν. Ἐπωφελούμενα ἀπὸ μᾶς ἀπούσια μας μερινῶν ημερῶν η ἐδοικάδων, τὴν κούρυτιζαν τὴν φωλίτικα τους και δταν γυρούσαμε δριστόμασταν πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. Τὸ... παράνομα κτίσμα γιὰ τὴν τελειωμένο και κατὰ... τὴν ισχύουσα, παλαιότερα τοιλάχιστον, γοιμέσια πρὸ τὸ δικαιώματα γιὰ τὸ κατεδαφίσμον. Ήπειροι, θυμάσιαι, δταν γυρίσαμε ἀπὸ κάποιο ταξίδι, η φωλία γιὰ τὴν ἔστικη και τὸ παράθυρο καταλεωμένο.

— Θὰ τοὺς τὴν γκρεμίσω, εἶπε γιὰ γυναῖκα μου.

— Δέγε έχεις τὸ δικαιώματα. Τὸ κτίσμα εἶναι ἀποπερατωμένο και στεγασμένο και γρειάζεται η διαδικασία πού ὅριζει δόνομός.

— Νόμο, ξενόμο δὲν ξέρω ἡγώ, τώρα θὲ τοὺς δεῖξω. Καὶ ή ταβανόσκουπα ὑψώθηκε ἀπειλητική. Ταῦτορχον δύμως μισή γυναικίνα κίτρινα στοματάκια πρόσθαλαν στὸ ἄνοιγμα τῆς φωληᾶς τοιρίζοντας. Νόμιζαν ἄραγε πώς γιὰ τὴν η μαρά τους πού τοὺς ἔφερεν τροφή, η γιὰ τὴν

Άφιερώσεις γιὰ τὴν Γιορτὴν τῆς Μπτέρας

Γιατὶ; στὸν κόσμο δὲν εἶναι κανεὶς γιὰ σ' ἀγαπᾶ ἀλλήθινά σὰν τὴν μητέρα, δταν μωρὸ ἐπρόθαλες δειλά, δειλά, γιὰ πρωτοδῆς τὸ φῶς, τὸν ἥλιο τὴν ἥμέρα;

Γιατὶ ὑπάρχουν λύπεις και χαρές ἀνάμικτες στὸν κόσμο κάθε μέρα και νῦναι μόνη μάς ἀλλήθινή η λύπη, η χαρά γιὰ τὴν μητέρα; Γιατὶ ἀλλοι λατρεύουν καρδιές ὅπου ἀδιάφορες γιὰ κείους περπατοῦνε;

Και γάναι μόνο τῆς μητέρας η καρδιά πού τοὺς ἀκολούθει πιστά δπου κι ἀρρεθοῦνε;

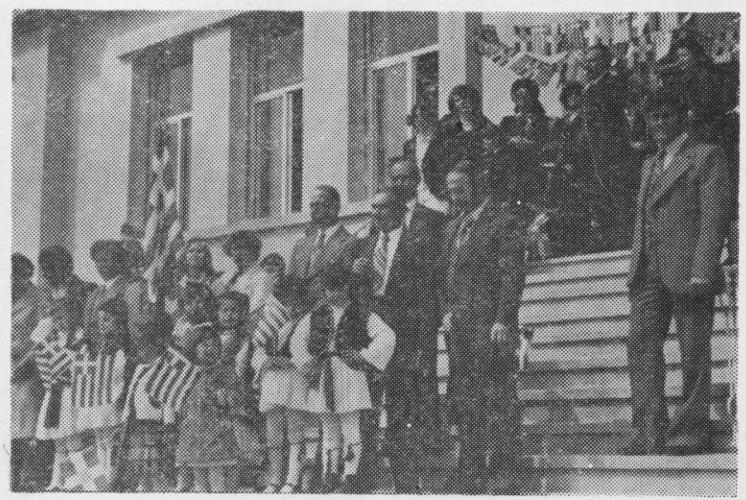
Γιατὶ ἀλλοι μέριμνα φορειά στολίζουν τὰ γιάτα τὰ χρυσά τους κι ἀλλοι νά τοὺς δέργουν συμφορές;

κι μητρική ἀγάπη νῦναι πιό κοντά τους;

Γιατὶ κοντά σ' ἔκεινον πού πονεὶ ἀναισθητα δ ἀλλος τὸν γελάει;

Γιατὶ εἰς τὸν ἰδιο δρόμο πού η ζωὴ και η μητρική ἀγάπη βαίνουν πλάξ - πλάξ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ
Μυστοπολινός

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητας Ν. Τρίγλιας κ. Μπαμπαρκοτῆς Νικόλαος μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ ἀλλων ἐπισήμων παρακολουθοῦν τὴν παρέλαση τῶν μαθητῶν κατὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς

25ης Μαρτίου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εὔχετρία

Στὴν ἀγαπημένη μου ἀνεψιά Τασσοῦλα Χ. Μαργαρίτη πού ἔλαβε τὸ πτυχεῖο τῆς Φαρμακοποιοῦ ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Τῆς εὑνοματικῆς καὶ τὴν σταδιοδρόμου.

Σταύρος Μαργαρίτης

Νέα Τρίγλια Χαλκιδικῆς

Τὸ παράργημα τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν Νέας Τρίγλιας εὔχετραί εἰς τὸ Συνάκτην τῆς ἐφημερίδας τοῦ Συλλόγου μας κοντά Ιωακείμ Μήτσου νά τοῦ ζήση τὸ ἀγοράκι του.

Εὔχαριστρία

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Ἀγροτικοῦ Ιατρείου Ν. Τρίγλιας τὸν ιατρὸν Δημητρακὸν Εύσταθίον διὰ τὴν προσφορὰν ἐκ μέρους του ἑνὸς πιεσμέτρου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ιατρείου.

ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ
Ιατρὸς Ἀγροτικοῦ Ιατρείου
Ν. Τρίγλιας

— Τί κοιτᾶς ἔκει;

— Τὰ χελιδόνια δὲν ἥρθαν φέτος.

— Αὐτὸς ἔλειψε μὲ τσα ποὺ τράνησαν ἀπὸ σένα.

— Και δύμως τὰ... ἀγαπούσα και πάντα στὸ τέλος ἔκανα στραβά μάτια η ἀπουσίας σκόπιμα γιὰ τὰς κτίσμαν τὴν φωλαγή τους.

— Περίεργα πράγματα! Μπορεῖ δύμως νὰ μὴ εἶναι αἵτιον... ταβανόσκουπα ποὺ δὲν ἥρθαν. Ποιὸς ξέρει τί τοὺς συνέδηστας ταραχώδεις περιοχές τῆς Μέσης Ανατολῆς και τὴς δορέων Ἀφρικῆς. Μπορεῖ νὰ ἔγιναν σκόνη σὲ καρμιά διμβιστική ἐνέργεια τῶν Αράδων η Ισταριγλιών η γιὰ φύθηκαν ζωγτανὰ ἀπὸ καμπιὰ δόμησα «νατάλ».

— Τὰ κακούρια!... (ἔτοιμα τὰ δάκρυα νὰ κυλίσουν). Εγὼ συνεχίζω σαδιστικά και σὲ τόν μελοδραματικό:

— Μπορεῖ ἀκόμη κατὰ τὸ ὑπερπόντιο ταξίδι τους νὰ ἔγετεσαν σὲ λαϊλαπά η καταγῆσα, γιὰ τὰ συνέτριψαν οἱ κεραυνοί, νὰ τὰ ἔξουθνωσαν τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως και τὰ τσοκισμένα φτερά τους νὰ σκόρπισαν ἐπάγω στὰ μαγιασμένα κύματα τοῦ ὑγροῦ στοιχείου, σὰν τὶς κέρινες φτερούργες τοῦ "Ικαροῦ. (Τὰ δάκρυα κύλισαν τώρα). "Ας ποὺ μπορεῖ νὰ ἔπεσαν και θύματα ἀπεριπατείας.

— Πάψε, σὲ παρακαλῶ...

— Περίεργα ὅντας οἱ γυναικες. Τοὺς ἀρέσει νὰ θεαταίσουν τὰ πλάσματα ποὺ κατὰ δάθος ἀγαπούσεις και ἀπὸ τὴν θελήσουν νὰ ἀπαλλαγῆσιν δὲν πέπονται σὲ ἀπελπισία.

— Τὰ χελιδόνια ἥρθαν, μου λέγει, ἀλλὰ τὴν φωλαγή τους τὴν ἔκτισαν κατὰ ἀπὸ τὸ μπαλκόνι. Τὴν ἔδα σήμερα.

— Εἶσαι δέδαινη ὅτι εἶναι τὰ ἔδαινα; Τὰ γνωρίσεις;

— Και δέδαινα τὰ γνωρίζω. Νάτα, κάθονται στὸ σύρμα και μὲ κοροΐδευσην, δῶρας τότε.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Εἶσαι δέδαινη ὅτι εἶναι τὰ ἔδαινα; Τὰ γνωρίσεις;

— Και δέδαινα τὰ γνωρίζω. Νάτα, κάθονται στὸ σύρμα και μὲ κοροΐδευσην, δῶρας τότε.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

— Δέδαινα τῷ Θεῷ! Πολὺ θὲ ταῦτα δύμως νὰ ἔχτισαν τὴν φωλαγή τους στὸ παράθυρο γιὰ νὰ καυγαδίζεις μαζί τους και νὰ ἀφήνεις θυμού ἔμένα.

Ο Εθνομάρτυς Σμύρνης Χρυσόστομος εὐλογεῖ τὸν "Ελλήνες στρατιώτες τῆς Σμύρνης τὸ 1922

Ο Εθνομάρτυς Σμύρνης Χρυσόστομος εὐλογεῖ τὸν "Ελλήνες στρατιώτες τῆς Σμύρνης τὸ 1922

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΙ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟ

